

Kvindernes kommunale Valgret og Valgbarhed i England.

Af Bibliothekar Emil Elberling.

Det var den 28de November, at vort Overhus, Landstinget, med 25 St. mod 12, efter en kort og ikke synderlig indgaaende Drøftelse afviste Lovforslaget om kommunal Valgret og Valgbarhed for Kvinder, idet der vedtoges en Dagsorden, hvorefter »Landstinget fastholder den Formening, at det hverken vil være i Samfundets eller i Kvindernes Interesse, at der tildeles disse Valgret, saa lidt som Valgbarhed.« Næsten i de samme Dage var det samme Spørgsmaal under en alvorlig og grundig Drøftelse i det engelske Underhus, og blev her — man kunde næsten sige selvfølgelig — afgjort i en aldeles modsat Aand. Her drejede Spørgsmaalet sig om, hvorvidt der skulde tilstaas alle skatydende Kvinder Valgret og Valgbarhed til de ny Sogneraad, som skulde oprettes, ligesaavel som de allerede i mere end tyve Aar har haft disse Rettigheder baade til Byraadene i de store Stæder og til Skoleraadene, henholdsvis siden 1869 og 1870, og i de 5 sidste Aar ogsaa Valgret til Grevskabsraadene.

I Regeringens Udkast var der vel givet ugifte skatydende Kvinder Valgret, men ikke de gifte; ej heller var Valgretten bleven ligesaa udstrakt for Kvinder som for Mænd, rimeligvis fordi Gladstone, hvor radikal han end har vist sig i de senere Aar i mange andre Spørgsmaal, netop i Kvindesagen har indtaget et meget konservativt Stæde. Men Regeringen blev snart nødt til at ændre denne Holdning. Thi da Lovens